

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća te više sudske savjetnice Biserke Špoljar, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi propuštanja donošenja pojedinačne odluke, na sjednici vijeća održanoj 21. studenog 2019.

r i j e š i o j e

Tužba se odbacuje.

Obrazloženje

Tužitelj je ovom Sudu podnio tužbu protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske zbog propuštanja donošenja pojedinačne odluke te postupanja javnopravnog tijela u zakonom propisanom roku, pozivom na odredbu članka 12. stavka 2. točke 3. Zakona o upravim sporovima.

U tužbi navodi da je 21. siječnja 2019. podnio tuženiku prijedlog radi izvršenja nenovčane tražbine kojom je predložio da na temelju izvršnog rješenja Povjerenika za informiranje klasa: UP/II-008-07/18-01/282, urbroj: 401-01/10-19-15 od 8. siječnja 2019. godine, pozivom na odredbe članka 133. – 149. Zakona o općem upravnom postupku. Navodi da je u tom prijedlogu tražio da tuženik donese rješenje o izvršenju tog rješenja i obveže prvostupanjnsko tijelo javne vlasti – Grad Z. da u roku od 8 dana od zaprimanja tog rješenja postupi po zahtjevu o pravu na pristup informacijama od 17. kolovoza 2017. godine kojim je tužitelj tražio pristup informaciji o isplatama odvjetnicima/odvjetničkim uredima za razdoblje od 1. do 30. lipnja 2017. godine uz zaprječenje izricanjem novčanih kazni odgovornim osobama tijela javne vlasti sukladno Zakonu o pravu na pristup informacijama. Predlaže Sudu da naloži tuženiku da u roku od 8 dana donese odluku o prijedlogu radi izvršenja nenovčane tražbine i da u izvršenju rješenja tuženika klasa: UP/II-008-07/18-01/282, urbroj: 401-01/10-19-15 od 8. siječnja 2019. godine naloži tijelu javne vlasti Gradu Z. da mu u roku od 8 dana od prijema tog rješenja omogući pristup traženim informacijama prema zahtjevu od 17.

kolovoza 2017. godine, te da odgovornim osobama tijela javne vlasti u Gradu Z. izreče novčanu kaznu u visini od 5.000,00 kn.

Tužba nije dopuštena.

Uvidom u spis predmeta dostavljeno ovom Sudu uz tužbu proizlazi da je tužitelj prijedlogom od 21. siječnja 2019. godine zatražio od tuženika da donese rješenje o izvršenju rješenja tuženika klasa: UP/II-008-07/18-01/282, urbroj: 401-01/10-19-15 od 8. siječnja 2019. godine. Citiranim je rješenjem naloženo Gradu Z. da u roku od 8 dana od dana zaprimanja tog rješenja riješi zahtjev za pristup informacijama H. Š. od 17. kolovoza 2017. godine sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama.

Iz navedenog rješenja proizlazi da je tužitelj zahtjevom od 17. kolovoza 2017. godine tražio pristup informaciji o ukupnim isplatama svim odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnicima u razdoblju od 1. do 30. lipnja 2017. godine. Budući da je Grad Z. rješenjem od 20. ožujka 2018. godine zahtjev tužitelja odbio to je rješenje tuženik poništio rješenjem klasa: UP/II-008-07/18-01/282, urbroj: 401-01/10-18-2 od 11. srpnja 2018. godine i predmet vratio prvostupanjskom javnopravnom tijelu na ponovni postupak. Kako prvostupanjsko javnopravno tijelo nije odlučilo o zahtjevu u izvršenju ranijeg rješenja tuženika to je tuženik u povodu tužiteljeve žalbe donio novo rješenje od 8. siječnja 2019. godine u kojem je naložio prvostupanjskom javnopravnom tijelu da u roku od 8 dana od njegovog primitka riješi zahtjev tužitelja podnesen još 17. kolovoza 2017. godine.

Budući da prvostupanjsko javnopravno tijelo – Grad Z. i dalje ne postupa po nalogu žalbenog tijela, to se radi o situaciji kakvu ima u vidu članak 25. stavak 2. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, 25/13. i 85/15. – dalje: ZPPI). Naime, prema navedenoj zakonskoj odredbi kada tijelo javne vlasti u propisanom roku ne odluči o zahtjevu podnositelja može se izjaviti žalba Povjereniku. Budući da Zakon o pravu na pristup informacijama ne propisuje postupak Povjerenika u povodu žalbe zbog šutnje to se na taj pravni institut supsidijarno primjenjuju odredbe Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 47/09. – dalje: ZUP).

Prema članku 119. ZUP-a drugostupanjsko će tijelo zatražiti bez odgode od prvostupanjskog tijela obavijest o razlozima zbog kojih rješenje nije doneseno u propisanom roku. Kad drugostupanjsko tijelo utvrdi da prvostupanjsko tijelo nije donijelo rješenje iz opravdanih razloga odredit će prvostupanjskom tijelu novi rok za donošenje rješenja koji ne može biti duži od 30 dana. Kad drugostupanjsko tijelo utvrdi da razlozi za nedonošenje prvostupanjskog rješenja nisu opravdani samo će riješiti upravnu stvar ili naložiti prvostupanjskom tijelu da u roku od 15 dana donese novo rješenje.

Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 10.000,00 kn kaznit će se, prema članku 62. stavku 1. točki 1. i 2. ZPPI-a, za prekršaj odgovorna osoba u tijelu javne vlasti ako ne postupi po nalogu Povjerenika i ako ne omogući Povjereniku uvid u informacije koje su predmet postupka, ako ne dostavi tražene podatke ili dostavi nepotpune odnosno netočne podatke.

Prema odredbi članka 25. stavka 7. ZPPI-a, kad utvrdi da je žalba osnovana, Povjerenik će naložiti tijelu javne vlasti da korisniku omogući pristup traženoj informaciji odnosno da odluči o zahtjevu korisnika te odrediti primjereni rok u kojem je dužan to učiniti.

Člankom 61. stavkom 1. ZPPI-a propisano je da će se novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kn kazniti za prekršaj odgovorna osoba u tijelu javne vlasti koja ne postupi u skladu s odlukom Povjerenika iz članka 25. stavka 7. ovog Zakona ili ne postupi u roku koji je određen odlukom Povjerenika.

Imajući u vidu naprijed navedene postupovne odredbe ZPPI-a i ZUP-a te činjenično stanje koje proizlazi iz spisa predmeta, nesporno je da se u konkretnom slučaju radi o

izvršenju rješenja tuženika i odlučivanju o zahtjevu odnosno o ignoriranju naloga žalbenog tijela od strane prvostupanjskog javnopravnog tijela Grada Z. nepostupanjem po nalogu Povjerenika i neodlučivanju o podnesenom zahtjevu za pristup određenim informacijama, a da se ne radi o izvršenju nenovčane tražbine u smislu odredaba ZUP-a.

Naime, nije svako rješenje kojim je naloženo određeno postupanje steklo svojstvo izvršnosti u smislu članka 133. ZUP-a niti se svako postupanje po tom rješenju može kvalificirati kao izvršenje nenovčanih obveza u smislu članka 137. ZUP-a. Prema odredbi članka 138. stavka 1. ZUP-a izvršenje nenovčanih obveza provodi javnopravno tijelo koje je o stvari rješavalo u prvom stupnju. Dakle, to pretpostavlja da je javnopravno tijelo riješilo određeni zahtjev, ali da ga ne želi izvršiti. U konkretnom slučaju, prvostupanjsko javnopravno tijelo nije rješavalo i nije riješilo o zahtjevu tužitelja, dakle, to tijelo šuti pa se stoga ne može zaključiti da se u slučaju neodlučivanja odnosno šutnje radi o situaciji kakvu ima u vidu članak 138. ZUP-a.

Prema odredbi članka 133. stavka 3. ZUP-a drugostupanjsko rješenje kojim se rješava upravna stvar postaje izvršno dostavom stranci.

Drugostupanjsko rješenje kojim se predmet vraća prvostupanjskom tijelu, ne može steći svojstvo izvršnosti u smislu citirane zakonske odredbe, jer njime nije odučeno o upravnoj stvari, odnosno upravna stvar nije riješena.

Stoga takvo rješenje nije podobno za izvršenje u smislu odredbi ZUP-a koje se odnose na izvršenje rješenja.

Prema odredbi članka 63. ZPPI-a tijelo javne vlasti obvezno je korisniku omogućiti ostvarivanje prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija. Povjerenik je neovisno tijelo za odlučivanje i zaštitu prava na pristup informacijama koji, pored ostalog, obavlja i nadzor nad provođenjem zakona. Stoga, Povjerenik ne može biti nenadležan za izvršavanje obveza koje proizlaze iz zakona za čije provođenje i nadzor je ovlašten.

Međutim, da bi Povjerenik mogao postupati u skladu s postupovnim odredbama ZPPI-a i ZUP-a, vezano za institut šutnje, stranka mora izjaviti zakonom propisani pravni lijek.

Budući da tužitelj nije izjavio žalbu zbog neodlučivanja o njegovom zahtjevu za pristup informacijama kako je to naložio tuženik u svom rješenju od 2. siječnja 2019. godine to nisu ispunjene procesne pretpostavke za podnošenje tužbe.

Prema odredbi članka 30. stavka 1. točke 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) sud će rješenjem odbaciti tužbu jer ne postoje pretpostavke za vođenje spora ako utvrdi da protiv pojedinačne odluke, postupanja ili upravnog ugovora nije iskorišten redovni pravni lijek.

Trebalo je tužbu odbaciti kao nedopuštenu u skladu s odredbom članka 30. stavka 1. točke 3. ZUS-a.

U Zagrebu, 21. studenog 2019.

Predsjednica vijeća:
mr.sc. Mirjana Juričić, v.r.